

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

V Gemitus. Ingemiscit anima infestata impatienti murmure, & blasphemis
in Deum, & Sanctos cogitationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

GEMITUS V.

*ngemiscit anima infestata impatienti mur-
mure, & blasphemis in Deum, & San-
ctos, cogitationibus.*

Domine longè amantissime vim pa-
tior, responde pro me: tu, cum sis spe-
ciosus præ filiis hominum, pius, bonus,
& mei amantissimus Redemptor, quid
est, aut quis ille, qui me stimulat, ut alium
te credam, aliter tecum agam, quàm solet
cum Patre filius, cum Matre infans? Ah
quàm premo, quàm aprior! Introëat,
obsecro, gemitus meus in conspectu tuo,
indica mihi cur me ita iudices? quid est,
quòd in te benefactorem meum odio sti-
mulor, aversionem sentiam contra te, qui
nutritus meus fuisti usque huc? & quid
dicam? horret dicere animus & expone-
re, & non horret eheu rebellis voluntas
murmurare, dum flagellas, dum castigas,
ut filium; ergo vel amove à me plagas
tuas, aut da lucem agnoscendi te Domi-
ne, quis tu sis, si verò non exaudis cla-
mantem

mantem ad te pro solatio, sed tibi placeat addere super vulnerum meorum dolorem, auge & Patientiam, auge & tui in me amorem, ut seriò considerans, judicia tua & modum, quo tractas filios hominum, desistam à murmure. Esto mihi in Deum Protectorem, & in locum munitum, ut nunquam expugner; fac ô Domine cum tentatione proventum, ut sustinere possim. Sic amodò protestor coram te, & tota curia cœlesti, me nunquam deliberatè admissurum crimen tam enorme, cum impatientia & murmure, vel in ore, vel in corde quærilando contra te, quasi minùs paternè, minùs benevolè tecum ageres.

Cor meum tracta, ut vis, verumtamen compesce voluntatem tibi, & in te rebellem, trahe illud ad te, adhibe violentiam, ne prævaleat inimicus insidians usque modò, hujus amodò renuntio suggestionibus, quibus me stimulat, ut insurgam contra te, qui creasti me. Sed aliter Domine cum tua gratia ego optima quæque sentiam.

ferriam de te æquissimo & piissimo Patre, nec cadere posse in te crudelitatem, vel iniquitatem, esto flagelles graviter, constanter tenebo.

Respondet Christus.

Consolans animam huiusmodi cogitationibus infestaram.

Fili, animæ quior esto, non te conturbent cogitationes cordis tui, nec enim imputabitur tibi ad pœnam, quod non provenit à culpa, vel si provenit, non pertinet ad culpam, nec culpa est sentire, sed solum consentire sufficit tibi gratia mea durum est, quod pateris, sed testa non solidatur, nisi in igne, nec stabilitur amantis animus, nisi prius tortus fuerit igne tentationū. Sufficit mihi, ut resistas; pugnantibus dabitur corona; quia qui legitime certaverit, hic coronabitur.

Istud agas, ut dum serenioris mentis es, actus amoris elicias iisdem, quos pateris tentationibus, contrarios. De reliquo committe mihi pugnam, quia pugno tecum,

tecum, ita ut tantò securior sis de victoria, quantò ego fortior pro pugna, ego defendam te, si defenderis me, non consentiendo diabolo, qui te stimulat contra me. Exosculare ergo manum aggravatam super te, Patris est prementis, sed non opprimentis, premeris, ut non opprimaris, fræno tibi opus est, ne exorbites, novi ego superbiam cordis tui, quod configendum est timore & tremore, nec te angustet, quod diu tolères, quod molestè feras; tardari videor, sed mora hæc est ad salutem tuam, nihil te conturbet modus hic agendi, non agitur tecum incuriosè, sed multum amorosè, nec enim meliores, quàm Patres tui, qui omnes sub nube aliqua tenebrosa fuerunt, & mare magnum tribulationum transierunt. Id habeto semper pro solatio & bono omine, si transactâ tribulatione mei flagres amore & desiderio, dolēs, quòd talia passus fueris; tunc ingemina identidem replicatâ voce: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.* Dic denique ve-

que vexanti te: vade immunde spiritus, erubescemiser, qualis tu es, talem efficere me conaris, discede seductor pessime: **I**ESUS mecum erit, non tu, Deum adoro, qui pietissimè mecum agit,

Observatio.

Est hæc præ cæteris tentationibus ferè molestissima, acciditque ordinariè ex mala corporis cõplexione, destructione, & pectoris affectibus, quales sunt Diphnæa, Orthopnæa, Astma, &c. similes morbi, quæ orificium stomachi infestant nec sinunt cor dilatari, & spiritus hilariores cerebro communicare, quandoque etiam ex singulari Dei permissione, ut patet in multis Sanctis, qui quò fuerunt sanctiores, tantò graviores insultus tulerunt; sed primis ego scribo, non his ultimis quos unctio docebit. Undecunque tamen proveniant, communis asceticorum sensus est, non debere cum talibus cogitationibus ullo modo disceptari; contingeret enim, quod viro cordato, qui cum mulie-

mulie-

muliere garrula, rixosa & vinolenta con-
tenderet, qui sanè nil, nisi & infamiam,
& confusionem reportabit, quisquis id
facit; ita cum hac tentatione, si responde-
re voluerit, si non animam, certè caput &
cerebrum lædet, & diabolo materiam
ulteriorem dabit, vel certè seipsum intri-
cabit, ut desperationi proximus sibi vi-
deatur.

Suadendum tamen hisce pro solidiore
spiritu, & signo dignoscendo in tali ten-
tatione, & qualiter se habuerint cum
Deo, an consenserint nec ne, ut dum se-
reniori fruuntur intervallo, actus latriæ,
amoris, &c. ad Deum depromant, quo-
niam per talia contraria mens roborabi-
tur in melius, ut fortiùs postea, & faciliùs
resistat.

Signum evidens erit, se neutiquam
consensisse tempore tentationis, si post
tentationem voluntas firma est in bono.
Verùm cavebit, ne tam diu, vel tam in-
tensa mente inhæreat, ut de novo incidat,
quin potiùs id agendum suavissimè sine
pecto-

pectoris, vel capitis gravedine, aut violentia, secus prodest intermittere tam frequentes actus, directè tentationi contrarios.

Meminerit ergo, qualiter sancti Dei homines in hac palæstra exerciti fuerint, & animæquior erit: quoniam cognoscet, procedere id ex amore Dei in se, qui, quis sit, quid possit, vult explorare, & cautum reddere; Erit ergo humilis, patiens, & proposita sibi sanciet in futurum simpliciter, & amorosè cum DEO agendi.

Persevera ergo mi Frater, in tribulatione cum pace cordis, & humili sufferentiâ; à Patre provenit catapotium, qui mederi vult cordi faucio, & à Deo fortè plus æquo alienato. Si non Pater esset, sed qualem tibi dæmon depingit, & suggerit, dudum consensisses, dudum inquam, in suggerentis laqueis hæreres, nec tale patereris, utpotè deputatus forsan ad infernum victima. En ergo pium Patrem, ut talem agnosce,

agnosce, quia habes ipsum tui inspectorem, imò propugnatorem, nec potest non esse bonum, quod tibi immittit, aut permittit, si tu fueris bonus, & voluntatis bonæ.

Ergò ne cede malis, sed contrà audentior ito.

Summopere invigilandum istis, ut quantum possibile est, non fiant, aut si sint, permaneant nimium scrupulosi in hac materia, potuerunt se namq; brevissimo tempore irreparabiliter destruere, nescio enim, quàm mirabilia operetur hæc tentatio in Melancholicis, timent namque semper, & trepidant timore, ubi non est timor, opinantur se in aversione, & odio esse erga Deum, & Divos, & non rarò in somnis, & in somniis illis obveniunt diurnæ tales cogitationes tantâ cum impressione idæarum, tam inquam vivaciter, ut dum vigiles, non statim rejiciunt, se consensisse credant, cum nihil minùs illis placeat, quàm aversio, quàm offensa Dei, quàm etiam abhorrent.

Ira

Præstat ergò semper pro firmissimo tutamine habere regulam illam Theol. si post tentationem propositum, non consentiendi, sed potiùs detestatio illius perseverat, esse signum evidens non adfuisse consensum.

Hoc dum scribo finiens hunc gemitum, recordor me legisse accommodatum exemplum in nostro *Rosel. in prax. scrup.* quod proindè transcribo. Refert enim ex *Baldello*, fuisse virginem quandam Romanam nobilem, quæ quamvis à primis annis vitæ innocentiam servaverit, & virtutibus semper vacaverit, tamen ex naturali melancholia eò devenerit, ut videretur sibi irasci semper contra Deum & Sanctos Dei, eòsque prosequi pessimo odio, & blasphemias omnimò turpissimas atque gravissimas in corde suo in eos jactare, & mala omnia pro omni occasione iis velle, & ut videretur sibi pedibus ipsis velle eos calcare ac terere, cum ambularet, acubus velle pungere ac transfigere, cum acu fortè operaretur;

D

cultris

cultris ac gladiis velle discindere, cum ad mensam sederet, & cibos cultro divideret: ventris excrementa, vel in os illis ingerere, cum ventrem exoneraret, & alia huiusmodi: Et ex his omnibus maximam capiebat molestiam, seque perpetuis lacrymis conficiebat, eò quòd sentiret, ut ipsa dicebat, non solum sibi hæc esse in imaginatione aut mente, sed etiam pertingere usque ad cor, seque omnia in corde admittere, vereque, & verum assensum per voluntatem iis præbere, & tamen præterea addebat, cupere se omnia opposita, & velle his omnibus omnem assensum negare, non tamen posse. Ita ille resolvens ex his circumstantiis, nullatenus adfuisse consensum.

Tentatio ex se non est adeò difficulter curanda, dummodo æger promptè sequatur dicta medici spiritualis, aut observet puncta sequentia.

i. Impias has suggestiones, cogitationes, tentationes, & qualesquales illi fuerint, suas non esse reputet, sed diaboli, ac proinde

proinde contemnat, & hoc credat firmis-
simè.

2. Evidens id boni animi signum erit,
& securæ conscientiæ, si interrogatus, si-
ve à se, & intra seipsum, sive ab alio, an
hæc placeant, respondere possit minimè;
sic salva erit res, nec est, quod timeat.
Quisquis autem hîc pugnare, & collato
pede, conscitisque armis vult congredi,
& vim vi repellere, ventos includere, &
fulgetrum manibus prehendere conatur,
qui verò despicit, evadit. Quisquis aliter
reluctari nititur, tandem subjacebit.
Quod ne fiat, fiat

Reformatio per proposita.

1. **C**andidè & uni Magistro, idque sta-
tim ut sensero susurrantem malign-
num spiritum, manifestabo Magistro
meo, cujus monita sequar.

2. Nunquam inhærebo, vel ad mo-
mentum disputando, discutiendo, aut ul-
lo modo immorando, sed contemnam,
utpote à maligno spiritu profectum.

D 2

3. Fre-

3. Frequenter usurpabo aspirationes his contrarias, ut v. g. *in te Domine eripiar à tentatione, & in Deo meo transgrediar murum. Dominus illuminatio mea, & salus mea, &c. Magnus Dominus, & laudabilis nimis; Confitemini Domino quoniam bonus, &c. Pater meus es tu Deus meus, & omnia. &c.*

5. Ubi dormiendum, vel orandum, &c. nec aspirationes quidem usurpabo, si iis videro me impediri à somno, sed declinabo totaliter, projiciamque me in Dei providentiam, & pietatem. Item in tutelam B. V. MARIÆ velut infans in sinum matris me recipiam.

G E M I T U S VI.

Ingemiscit ob nimias, quas patitur in oratione, distractiones.

CONquerar, an fileam ô J E S U dilecte votorum meorum? an non irasci mihi debeo, quoniam elongatur cor meum, à te, imò cor meum fuit à me, dum id affigere